C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosar nr.1r-86/26 Judecătoria Ungheni
1-25129524-03-1r-27012026 Judecător: Ala Ucrainţeva

D E C I Z I E
În numele Legii

28 aprilie 2026 municipiul Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele completului, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Victoria Robu, Aurelia Andronache

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Marian Ion în interesul inculpatului Marian Constantin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 15 decembrie 2025, pe cauza penală, prin care:

> **Marian Constantin** *****a.n. *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, studii medii incomplete, neangajat, celibatar, fără persoane la întreținere, nesupus militar, nu deține gard de invaliditate, cetățenia Republicii Moldova, anterior condamnat:
> - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 14 decembrie 2022 în baza art. 2641 alin. (4) Cod penal la 150 ore muncă neremunerată în folosul comunității(antecedente penale stinse),

a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(5) Cod penal.

Cauza a fost examinată potrivit art. 364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenele de judecare a cauzei:
instanța de fond: 10.09.2025-15.12.2025.
instanța de recurs: 25.01.2026 –28.04.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra cererii de recurs, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din data de 15 decembrie 2025 a fost recunoscut culpabil Marian Constantin, de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin. (5) CP, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 80/1 CP, 364/1CPP, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90/1 alin.(1), (2) și (5) Cod penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei aplicate lui Marian Constantin urmând a fi executată prima parte a pedepsei cu închisoare pe o perioadă de 3 (trei) luni în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei sub formă de închisoare de 1 (un) an 9 (nouă) luni, s-a suspendat condiționat și inculpatul nu va executa în penitenciar sentința în această parte, dacă el în termenul de 2 (doi) ani stabilit ca termen de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Termenul executării pedepsei cu închisoare de către Marian Constantin, urmând a fi calculat după intrarea Sentinței în vigoare, de către organe competente.

În baza art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, a fost obligat Marian Constantin, ca în termen de 2 (doi) ani stabilit ca termen de probațiune, să anunţe în scris, în prealabil, organului competent, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile.

S-a explicat lui Marian Constantin că, după rămânerea definitivă a sentinței, este obligat în termen de 5 (cinci) zile să se prezinte la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul său pentru a fi luat la evidență în scopul executării Sentinței, în capătul ce ține de aplicarea prevederilor art. 90 CP.

S-a aplicat în privința lui Marian Constantin măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a încasat de la Marian Constantin în beneficiul statului Republica Moldova cheltuieli judiciare în mărime de 22 (douăzeci și doi), 00 lei, suportate pentru efectuarea testului alcooscopic. Corpul delict: - automobilul de model „ Opel Omega” cu n/î *****, care a fost restituit proprietarului Marian Constantin urmând a fi lăsat în posesia acestuia, după intrarea în vigoare a Sentinței.

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse, instanţa de fond a constatat că, Marian Constantin, la data de 09.08.2025, aproximativ la ora 04:30, nedeținând permis de conducere pentru mijlocul de transport pe care îl conducea, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate și neglijând prevederile pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că

„conducătorului vehiculului îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate”, și cerințele art. 33 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 131 din 07.06.2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit cărora „conducătorul de vehicul este obligat să cunoască și să respecte Regulamentul Circulației Rutiere”, precum și art. 19 alin. (2), care prevede că „persoanele care dețin dreptul de a conduce vehicule înregistrat în Registrul de stat al conducătorilor de vehicule pot conduce vehicule din categoria/subcategoria corespunzătoare pe teritoriul Republicii Moldova, indiferent dacă acestea dețin sau nu permis de conducere de categoria/subcategoria respectivă, cu condiția că persoana care conduce vehiculul dispune de permis de conducere digital generat prin intermediul aplicației guvernamentale integrate a serviciilor electronice sau deține asupra sa un act de identitate valabil pe numele său”, acționând cu intenție directă, prevăzând urmările ce pot surveni și admintând în mod conștient survenirea acestora, conducând automobilul de model Opel Omega, n/î *****, pe o stradă din satul Găureni, raionul Nisporeni, a fost stopat de către colaboratorii IP Nisporeni, fiind suspectat de conducerea unității de transport în stare de ebrietate alcoolică, ulterior fiind supus testării la alcoolemie. Conform rezultatului alcotestului „Dräger Alcotest 6820”, din 09.08.2025, ora 04:42, test nr. 2603, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Marian Constantin constituia 0,77 mg/l, care, potrivit prevederilor art. 134^{12} din Codul penal și Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 „cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii acesteia”, se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Marian Constantin a comis infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin.(5) din Codul penal, potrivit indicilor calificativi, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, săvârşită de către o persoană care nu deţine permis de conducere.*

La 18.12.2025 sentința de condamnare a fost atacată cu recurs în termen de către avocatul Marian Ion, în interesul inculpatului Marian Constantin, prin care a solicitat admiterea lui, casarea actului judecătoresc recurat, rejudecarea cauzei, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care a-i stabili o pedeapsă mai blândă non-privativă de libertate prin prisma prevederilor art.90 Cod penal, or, inculpatul şi-a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organul de urmărire penală, este la o vârstă tânără.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință. Referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, ținând cont aspectele de fapt și drept, Colegiul a ajuns la concluzia că, recursul urmează a fi respins din următoarele considerente:

Colegiul penal notează că, în conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1/4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364/1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Colegiul reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra cărora inculpatul Marian Constantin nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi.

Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Marian Constantin în comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că, partea apărării în interesele inculpatului nu contestă încadrarea juridică a faptei, cel din urmă recunoscând comiterea ei, ci doar și-a expus dezacordul cu pedeapsa penală, solicitând atenuarea ei prin prisma exigențelor art.90 Cod penal.

Dat fiind contestarea sentinței doar în latura pedepsei penale, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat, bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare prin prisma prevederilor art.90/1 Cod penal, iar cuantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu

respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.

Potrivit principiului individualizării pedepsei penale (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Colegiul penal notează, că legea penală prevede pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin. (5) Cod penal pedeapsa cu amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Este cert și faptul, că în privința inculpatului, cauza penală a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, potrivit prevederilor

art.364/1 Cod de procedură penală, dat fiind faptul că inculpatul a recunoscut săvârșirea faptei indicate în rechizitoriu și că, potrivit art. 80/1 alin. (2) Cod penal, a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitei maxime de pedeapsă prevăzute de art. 264/1 alin. (5) Cod penal, limitele noi ale pedepsei închisorii fiind de la 2 ani la 3 ani 9 luni.

Colegiul penal constată că prima instanță în acord cu prevederile art.61 și art. 75 alin. (1), (2) Cod penal, a ținut cont de următoarele aspecte relevante la individualizarea pedepsei: - gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria de infracțiuni mai puțin grave comise cu intenție; de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanței agravante privind săvârșirea infracțiunii de o persoană acre anterior a mai comis o infracțiune similară; - de persoana inculpatului și starea familială a acestea, care nu se află la evidența medicului narcolog, psihiatru, are la întreținere 1 copil minor, fiind caracterizat pozitiv.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră că, pedeapsa aplicată inculpatului, sub formă de închisoare, în cuantumul stabilit de către prima instanță de 2 ani, este în coraport cu gravitatea faptei comise – infracțiune mai puțin gravă; personalitatea inculpatului – nu este la prima încălcare a legii penale, fiind anterior judecat și condamnat pentru fapta similară, precum și fiind supus răspunderii contravenționale pentru încălcarea Regulamentului Circulației rutiere, atitudinea inculpatului față de faptele comise și procesul desfășurat – a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, fapt ce a găsit reflectare asupra termenului de examinare a cauzei, pedeapsa fiind la limita minimă prevăzută de norma incriminată.

În același context, Colegiul penal notează, că rezultând din prevederile art.75 alin.(2) Cod penal, sancțiunea închisorii este o formă excepțională de pedeapsă, care se aplică doar în cazul în care gravitatea infracțiunii şi personalitatea inculpatului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoarea.

În acest sens, Colegiul reține, că în cauza inculpatului Marian Constantin stabilirea categoriei excepționale de pedeapsă este condiționată de personalitatea acestuia, or, anterioara condamnare a inculpatului atestă că aceasta este predispus de a încălca legea. Condamnarea anterioară la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității nu l-a corectat și nu l-a reeducat pe inculpat, acesta a continuat comiterea faptelor infracționale similare.

Având în vedere, anterioarele condamnări, Colegiul penal constată inoportunitatea aplicării față de inculpatul Marian Constantin a unei pedepse mai

blânde sau de altă categorie, după cum invocă recurentul, or, inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale, însă careva concluzii n-a tras, și prin săvârșirea din nou a unei infracțiuni, a sfidat cu desăvârșire nu numai normele morale, dar și legea penală.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră, că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă doar prin aplicarea față de inculpatul Marian Constantin a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei în temeiul art.90/1 alin.(1), (2) și (5) Cod penal, fiindu-i stabilit pentru executare partea de pedeapsă în mărime minimă de 3 luni de zile prevăzut de Codul penal.

Pedeapsa astfel cum a fost individualizată de către prima instanță răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 Cod penal, cuantumul acesteia este dozat corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acestora, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

În atare împrejurări, solicitările părții apărării referitor la aplicarea unei pedepse mai blânde coroborat cu exigențele art.90 Cod penal, Colegiul le consideră neîntemeiate, or, o pedeapsă mai blândă la caz, nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale și nu va restabili echitatea socială perturbată de inculpatul Marian Constantin. Suspendarea executării pedepsei, nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde, care la caz a fost aplicată obiectiv.

Colegiul reține că recunoașterea vinovăției prin acceptarea probatoriului administrat și manifestarea unei căințe sincere, au constituit temei pentru aplicarea dispozițiilor art.364^1 Cod de procedură penală în coroborare cu art.80^1 Cod penal, asigurând reducerea limitelor pedepsei penale, ceea ce face imposibilă invocarea acestor circumstanțe ca temei de aplicare a unei pedepse mai blânde.

În aceeași ordine de idei, Colegiul ține să menționeze, și faptul că componența art.264^1 alin. (5)Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor mai puțin grave, făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni

ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

Cât vizează dispozițiile sentinței prin care s-au soluționat chestiunile cu privire la cheltuielile judiciare și corpul delict, acestea nu au fost contestate, Colegiul penal neregăsind temei pentru a interveni sub acest aspect în conținutul sentinței.

Din motivele expuse supra, criticile aduse de către avocat în interesul inculpatului sentinței recurate, Colegiul penal le apreciază ca nefondate, or, la aplicarea pedepsei penale, instanța de judecată s-a conformat prevederilor legii care reglementează procesul de stabilire și individualizare a pedepsei.

În conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Marian Ion în interesul inculpatului Marian Constantin declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din data de 15 decembrie 2025, pronunțată pe cauza penală privindu-l pe **Marian Constantin** *****, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător: